

NA KONEC SVĚŠTA A ZPĚTKY - IX.

Áčtvrtek, 17 prosinec 2009

Na dalšíc den jsme mĚli vyjednaný výlet na Kurandu. NejdĚve jsme dostali koleka ze 3/4 lutého papíru, které mĚli Jára lípnul na hru - asi znamení pro obsluhu, 3/4 máme zapláceno a co? Byl to výlet vlakem do hor, kde se nachází maličká osada Kuranda.

Ráno jsme se umyli a rozhodli se, že si něco k jídlu opatříme v obchůku, pĚs který se v Cairns jde na nástupí vlaku. Zjistili jsme si to v pĚedchozím dni, kdy jsme ve stejném obchůku nakoupili vodu a ovoce. Na náe pomĚry je to zvlátní - tam se skutečně jde pĚs obchodní dĚm, pak nejdĚve na parkovišce, parkovišce na perón. Na peróně byla 3/4luté namalovaná Ěísla, náe jsme numero, které bylo na náeich jízdenkách a Ěekali. Vlak pĚsvitel a mĚl zapojené vagony v rĚznych Ěasových designech, s rĚznych Ěíslu na bocích a ta Ěísla dokonale pasovala k Ěíslům na nástupí. Vlak musel zastavit snad na milimetr pĚesně. Bylo to tam velmi hezké - my mĚli vagoněk Ěisůký, dĚevné sedačky - něco jako vlaky za mých dávných dátských bych dobu na začátku dvacátého století - dle mĚ tak byla využitá stará technika k turistickým úelům (asi se musel vĚek nějak modernizovat, rychlost byla normální). V rohu vagonu byla k dispozici pitná voda, kterou 3/4 ale naprosto nikdo nemĚl touhu ani zneužívat, ani se v ní nikdo neráchal a nelil ji kolem sebe. Jednoznačně - vagon byl sice historický, ale namalovaný, udržovaný a dokonale Ěistý.

PrĚvodci nám pĚi kontrole dali maličká leporelka, kde byla historie stavb na Kurandu a upozornění na hřbitov s pochovanými tamějšimi staviteli. Občas jsme zastavili na nějakých stanicích jinak pĚád stoupali nahoru, z oken se otevíraly nádherné výhledy. Pak vlak zastavil v zatáčce a my všichni vystoupili a obdivovali, a mocně fotili vodopád na Ěece Baron.

NĚkde tam Jára vyĚetl, že v období deště pĚ vody mnohem mocnějšíc, ale za vĚtšíc such 3/4e se také stane, že nemá padat co. Já jsem si tam sebrala škaron;íky, povalující se na zemi a pokračovali jsme na Kurandu. Trať se jen stále zakusovala do evidentně tvrdé skály; místy asi bylo jednodušíc jen koleje podložit jakýmsi lešením z kovových tyč. Jára vylezl fotit na takový ten balkónek, co mĚly dĚivějšíc vagony a vrátil se se sdělením, že je to docela strašidelné vidĚt, jak ten vlak doslova visí ve vzduchu - mezi pračci a kolejemi zela prázdnota a kolejišíc vypadalo opravdu strašně uzounké na škaron;í vagoně. Ale nakonec jsme na Kurandu v pohodě dojeli, vystoupili, nadešíc si kousek pĚs koleje - u 3/4 jen tĚch pár schů mne zbavilo veškerého dechu - a do kopeka jsme pomalu začali stoupat mezi tropickou australskou kvĚtenou po cestě, kde občas byly lavičky udĚlané z kolejnic. Na jedné z nich jsem mĚla snahu chytit dech, ale byla teplá a souasně začínalo krápat. Vzduch ješíc víc ztĚkl dešíc, který se snad ješíc pĚed dopadem vypĚtil. Na vršku stoupaníka bylo nědomě, mnohé 3/4rádelníčky a pĚemíra suvenýr - koupili jsme si zde (a dobĚe udĚlali, neb jinde jsme je u 3/4 nevidĚli) z vonných dĚev - made aborigines.

Prošíc jsme to tam kolem všechno a jali se pokračovat - tentokrát sestupovat po asfaltové škaron;ině, udĚlané v dešícném pralesě - pro mne jeden z nejsilnějšíc momentů z Aussie. Liány, palmy, paroánatky, bambusy, kapradiny... všechno esmírně husté. Dešíclo mi, jak strašně tĚžké to museli mít pionýři, kteří si museli prosekávat cestu tímto porostem. Tam roste všechno vĚde a pĚedevšíc esmírně bujně - každá rostlinka se chytne Ěehokoli a dere se nahoru ke svĚtlu. Jsme to u 3/4 v Singapuru, ale tady to bylo daleko mocnějšíc, proto že mnohem pĚvodnějšíc. Poslouchali jsme místní zvuky a jelikož mi dešíclo, že vzhledem k tomu, že pĚád sestupujeme, zpátky budeme muset logicky stoupat, tak jsem se zastavila a pĚs Járovy protesty jsem se pomaličku vydala zpĚt nahoru. Pochopitelně, Jára si to sešíc celé (moc stejně nezbyvalo) a já se nerušeně kochala pohledem na prales dešíctný... Jo, ješíc tĚ Jára chtĚl, abych ho vyfotila a tak mĚ postavil a sám se postavil a několikrát jsem to všechno musela zopakovat, neb pĚád nebyl s něšíc spokojený.

Po návratu do civilizace jsme náe WC, poté se u pod nějaký pĚístěšíc, Jára něco pojedl, já asi mĚla kávu bo co, a pak jen pĚihlí 3/4eli krátké, ale sakra vydaté pĚeháče, která náhle ze slunného dne zase dodala dalšíc úmorné vlhko. Cesta všechno stihla zcela vyschnout, ješíc ne 3/4 jsme se vydali k lanovce. Co jsme obcházeli lanovku, tak jsem si prohlíĚela kabinky - jakési kukaně asi pro škaron;est lidí. OpĚt jsem navšícvila WC, o Ěistotu u 3/4 se nemá cenu zmiňovat - WC v Aussie je všechno, všechno esmírně Ěisté a všechno zdarma... A stoupli jsme si do malé fronty na lanovku a jali se mrkat na drát...

Kapitalistické hospodářství se turistům vĚnovalo do té míry, jsme jen chvíliku malou Ěekali, a pak hned mĚli kabinku jen pro sebe. A u 3/4 jsme stoupali nad dešíctný prales - odtud bylo nádherné vidĚt tu urputnou snahu všechno rostlin a jejich draní se ke svĚtlu. To, co se dostalo nahoru, tak se poté nádherně rozkošatilo a utiskovalo ostatní rostlinstvo, a 3/4árlivě si hlídalo svoje svĚtlo. Jára mĚl chvíliku problém s výšícou a pohledem dolĚ. Ale pak jsme zvedli oči k panoramě a u 3/4 jen obdivovali a zírali - pod námi se v hloubce klikatila Baron river, všechno kolem zelené peklo pralesa, a u 3/4 tu bylo mezipĚistání lanovky nad vodopádem.

Zde jsme vystoupili a prošíc se upravenými škaron;inami po pralesě, ale u 3/4 byl sušíc, ne 3/4 ten na Kurandě, ostatně se i trošíc skladbou rostlin. ChybĚly takové ty škaron;ávnatě zelené, byly trnitějšíc a jaksí sušíc. Jára zase fotil, místy byly udĚlané jakési hatě nad úrovní země; nevím, zda jako ke korunám stromů? nebo pro. A pak u 3/4 zase škaron;up do lanovky, zase sami a te u 3/4 jsme se pĚehoupli pĚs hřbet pohoť a otevíel se nám naprosto skutečně krásný pohled do dĚlky, dmoť. Pod námi byly rezidence, silnice klikatící se jako v horách, a my nevĚdĚli kam se dĚve koukat. PĚi výstupu vyfotili, ale fotka se moc nepovedla a tak jsme ji odmítli. Nešíc jsme se podívat na folkloristické vystoupení místních domorodců, nezdálo se mi právě pĚvodní a to vyumĚlkované pro turisty nás nezajímalo. A jeli jsme zpĚt. A zase pĚes jakési nákupní centrum, tím jsme museli projít ven, a u 3/4 jsme jen pĚkali na autobus, který nás odvezl zpĚt.

